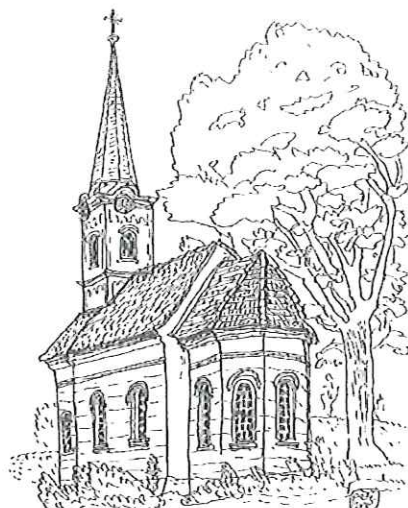

Dolnopěněnský měsíčník

11. května 2020

Úvodník

Pozorný čtenáři,

o čem psát úvodník obecního plátku, když protivirová opatření ochromila veškeré dění a zahнала nás do soukromí domácností a zahrad? Veřejný život v celé zemi i v naší obci zmrtněl (ne že by v Pěně byl bůhvíjak bohatý), není společenských a kulturních akcí. Přitom z historie víme, že takový stav nevede k dobrým koncům a nahrává mocipánům všeho druhu.

V tom zvláštním bezčasi karantény povinně schování za rouškami hledíme k povirové budoucnosti. A vidíme ji různě. Mnozí z lidské přirozenosti očekávají pokračování důvěrného světa před virem. Těšíme se na návrat dětí do školy, znovuotevření firmy či živnosti, na letní dovolenou, budujeme své domovy. Šest ze sedmi obecních zastupitelů se tak shodlo, že prioritou obce je v současnosti cyklostezka od Fruka na Kohout. Lze to chápat i jako důvěru v návrat do starých kolejí. Jiní očekávají nový zítřek. Mluví o virové krizi jako o příležitosti vybudovat nový lepší svět - spravedlivý, bezemisní, genderově vyrovnaný. Evropané se o lepší zítřky pokoušeli od francouzské revoluce opakovaně. A výsledkem byl zmar a utrpení. Jiný pohled vyjádřil známý francouzský spisovatel Michel Houellebecq: "Po karanténě se nevrátíme do nového světa. Bude stejný, jen o něco horší."

V květnu před 75 lety hleděla po děsivé válce (proti níž je náš dnešní průsvih nepatrný) do budoucnosti celá Evropa. Češi s nadějí, nad českými Němci, kteří tvořili v Pěně většinu, se vznášel damoklův meč kolektivní viny a odsunu, ač většina z nich nebyla nacisty. O rok, dva později pomáhal na jednom pěněnském poli můj budoucí dědeček brigádně na samovazu a všiml si pohledné drobné dívky. Děvče ze vsi se zájmem pozorovalo samovaz, mladý muž myslil, že hledí na něho, seznámili se a teď o tom může psát autor tohoto úvodníku. Babička jen pozorovala samovaz a netušila v tom okamžiku, že spoluutváří nový svět.

Petr Šulc

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

Tak „COVID 19“ je stále, ze zcela logických příčin, hlavním tématem lidské společnosti. Ač si o tom myslím leccos, není mým záměrem prezentovat vlastní názor v tomto textu. Nicméně je nadevše zřejmé, že má současná „pandemie“ zásadní dopad na naše životy. A přesto, že se občas najde úvaha, která zmiňuje i některé pozitivní následky, tíha těch negativních bezprecedentně dominuje na pomyslné misce vah. Skoro bych si dovolil tvrdit, že už to každý z nás více či méně osobně pocítil. Těžko lze odhadnout, jak velké škody budou v „závěrečném účtu“ vyjádřeny prostřednictvím čísel, ale bezpochyby budou obrovské. A protože v tomto případě nejde jen o naše „peněženky“, ale bohužel také o matematicky